

РЕШЕНИЕ

№ 259

гр. Варна, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
като разгледа докладваното от Златина Ив. Кавърджикова Въззивно гражданско дело № 20213100502066 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по **въззивна жалба № 291024/15.06.2021г.** от „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, чрез адв. СВ.Т., против решение № 261556/10.05.2021г. по гр.д. № 3987/2020г. на 11-ти състав на ВРС, **в частта** в която дружеството е осъдено да заплати на Б. К. Н. **разликата над 1000.00лв.** до присъдения размер на обезщетението за неимуществени вреди-претърпени болки и душевни страдания от **8000.00лв.** и **в частта** в която дружеството е осъдено да заплати на Б. Н. Н. сумата от **9072.71лв.**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, под формата на пропуснати ползи, изразяващи се в разликата между получаваното от него месечно брутно трудово възнаграждение и полученото обезщетение за временна неработоспособност, за месеците от юни 2019г. до декември 2019г. включително, които вреди са следствие от настъпилата на 20.05.2019г. в цех за транжиране на месо на „Курант флайшхандел“ ООД в гр. Олденбург, Германия, трудова злополука, ведно със законната лихва върху всяка от двете главници, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

Счита първоинстанционното решение в обжалваните части за постановено в противоречие с материалния закон и множество допуснати процесуални нарушения. Първоинстанционният съд е тълкувал превратно доказателствения материал, като е приел за доказани факти, които не се установяват от събраните доказателства, същевременно не е обсъдил изложените от дружеството доводи, не е анализирал относими доказателства и установените с тях факти и обстоятелства, крайно лаконично е изложил мотиви за справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди, както и не е изложил мотиви защо възприема съответния вариант от заключението на вещото лице, а не другия по допуснатата ССЧЕ, от значение за определяне размера на обезщетението за имуществени вреди, не е допуснал допустими и относими доказателствени искания. Неправилно ВРС не е приел за установено съпричиняване от страна на ищеца „допуснал груба небрежност при

работа, в следствие на което негово поведение е настъпила злополуката.

Моли се решението в обжалваните части да бъде отменено и исковете отхвърлени съобразно обжалваните части, като бъдат присъдени разноски за двете инстанции.

В писмен отговор ЗАД „Алианц България“ ЕИК 040638060, чрез адв. И.М.-трето лице, помагач на страната на ответника „Навона-МД“ ЕООД, наМ.а постъпилата въззивна жалба № 291024/15.06.2021г. за допустима и основателна. Споделя становището, че първоинстанционният съд е постановил решение при нарушения на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд. Моли да бъде отменено решението на ВРС в обжалваните части и вместо това да бъде постановено друго, с което да бъдат отхвърлени исковете, съобразно обжалваните част, като неоснователни.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от Б.К. Н., чрез адв. Б.Б., с който оспорва подадената от „Навона-МД“ ООД въззивна жалба, като неоснователна. НаМ.а за неоснователни оплакванията, че размерът от 8000.00лв. не е определен от съда по принципа за справедливост, че не е претърпял Н. имуществени вреди и той е допуснал груба небрежност при работата си, в следствие на което е настъпила трудовата злополука. Моли за отхвърляне на подадената въззивна жалба.

Постъпила е и **въззивна жалба вх. № 292185/25.06.2021г.** от Б. КР. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, чрез адв. Б.Б. против решение № 261556/10.05.2021г. по гр.д. № 3987/2020г. на 9-ти състав на ВРС, **в частта** в която е отхвърлен иска му, дружеството-работодател да бъде осъдено да му плати обезщетението за неимуществени вреди-претърпени болки и душевни страдания за **разликата над присъдените 8000.00лв. до претендирания размер от 25000.00лв.**, ведно със законната лихва, считано от датата на уреждането-20.05.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Решението в обжалваната част е неправилно. ВРС не е взел предвид констанциите на ТП на НОИ за допуснати от работодателя нарушения на трудовото законодателство относно осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в Протокол № 5101-03-106#5/02.08.2019г. Той е бил принуден да работи повече от определеното работно време, полагайки тежък физически труд при висока интензивност, което е водело до чести трудови злополуки. Сочил и допуснати от съда процесуални нарушения, довели до ограничаване на правата му на защита. Изложил е съображения и за необоснованост на съдебното решение.

Моли се решението в обжалваната част да бъде отменено и искът уважен изцяло, ведно с присъждане на сторените разноски.

В писмен отговор „Навона-МД“ ЕООД, чрез адв. СВ.Т. оспорва подадената от Б. КР. Н. въззивна жалба като неоснователна. Решението в обжалваната част е правилен съдебен акт. Не са допуснати сочените процесуални нарушения и решението е постановено при съблюдаване на материалния закон. Съдът не е приел наличието на съпричиняване у работника, за да се поставя въпросът за нормативните нарушения от работодателя, което би било от значение при изследване на степенното съотношение на приноса на всеки от тях. Освен това допуснатите нарушения не касаят настъпването на злополуката. Не е постановено решението в противоречие с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Причинена е лека телесна повреда и последиците са отшумели. Възражава срещу направените доказателствени искания.

Писмен отговор е представен и от третото лице помагач на страната на ответника-ЗАД „Алианц България“ ЕИК 040638060, чрез адв. И.М., в който изказва становище за допустимост, но неоснователност на въззивната жалба. Неоснователни са оплакванията за допуснати процесуални нарушения и такива на материалния закон. Моли решението в обжалваните от Н. части да бъде потвърдено.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

В исквата си молба Б. КР. Н., ЕГН: ***** от гр. Варна, ж.к. „Владислав В." 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71, чрез адв. Бр.Б. е предявил срещу „Навона-МД" ЕООД

ЕИК:130114174, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, р-н Приморски, бул./ул. ул. "М.", бл. 2а транжорна "Трапезица" съединени в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл. 200 от КТ, както следва: за сумата в размер от **25000,00 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болките и страданията, които продължават и към настоящия момент, неудобства в ежедневието, следствие от претърпяната на 20.05.2019г. трудовата злополука, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 20.05.2019 г. до окончателното изплащане на задължението и за сумата в размер от **16529,16 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи пропуснати ползи, вследствие на трудовата злополука от 20.05.2019 г., изразяващи се в разликата между брутно трудово възнаграждение, което би получил, ако не беше претърпял трудовата злополука и полученото обезщетение за временна неработоспособност, за периода от м.юни 2019г. до м.декември 2019г., ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на увреждането-20.05.2019 г. до окончателното изплащане на задължението. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Излага, че от 23.10.2018 г. е бил в трудово правоотношение с „Навона-МД“ ЕООД, заемайки длъжност „транжор“. Дружеството извършвало специализираната дейност, свързана с търговия с месо и месни продукти. С допълнително споразумение към трудовия договор от 19.11.2018 г. е бил командирован в Германия, град Олденбург във фирма „Курантфлайхшандел“ ООД за 365 дни, за да изпълнява длъжността „транжор“ за периода от 07.12.2018 г. до 06.12.2019 г. Преди това и в периода 2016г.- 2017 г. работил в Германия. Работата му се състояла в това, да обезкостява и да премахва сухожилия и други израстъци от месото. Операцията се извършвала със специален много остър нож. След обезкостяването /на определено качество или категория месо/ или обезжиляването на месото същото следвало да се поставя в палети, за да продължава своя производствен цикъл. Самото изрязване на месото ставало на дървена дъска, на която се придърпвало месото от лентата, отрязвала се част от него, което е с определена характеристика /например шол/ и се поставяло в палета, а останалата част се връщала на лентата и продължавала за допълнителна транжировка. Месото било прясно и хлъзгаво, като на лявата ръка се работело с предпазна метална ръкавица, която предпазва ръката от пръстите до лакътя, а на дясната ръка се работело с платняна ръкавица, с която се държал ножа. Специален инструктаж не им е бил провеждан, но всяка сутрин се подписвали в една тетрадка, доколкото разбрал впоследствие, била за ежедневен инструктаж. Работели докато има месо и често се налагало да работи и след регламентираното работно време от 8 часа, като му се заплащало допълнителен труд. Навел е твърдения, че работата му е била тежка и опасна, тъй като ножът, с който се работи е много остър.

На 20.05.2019 г. , докато обезжилвал обезкостен бут, той се обърнал да постави месото в касата и докато се обърнал с месото, но понеже било мазно и хлъзгаво се изплъзнало от ръката му. Инстинктивно с ръката, в която държал ножа, посегнал да го хване. Месото се изплъзнало и ножът се забил в мускула на лявата му ръка в областта около мишницата. Свидетели на инцидента станали колегите му Г.П., С. Ч. и Б.СТ.. Немският ръководител извикат линейка, а колегата му С. Ч. му указал първа помощ като си извадил колана и му спрял кръвта. След като дошла линейката, го транспортирали в болница, където го приели и му зашили раната, а след това го изписали. Лечението му продължило и до датата на подаване на исковата молба, като усещал силни в лявата ръка, постоянно бил на болкоуспокояващи, които вече дори не му действали, не можел да се обслужва сам, бързо се уморявал. Чувствал безсилие в лявата ръка. Твърди, че реално с нея вече не бил в състояние да извършва всички двигателни функции и не можел да извършва действия, изискващи усилия и здрав нормален мускул и сухожилие в тази област. Прерязването на мускула и ръководещия го основен нерв, водели до невъзможност за неговото възстановяване, а оттам и до пълноценно използване на лявата ръка. Самото възстановяване чрез полагане на медицински грижи и болничните, който получил е продължило повече от 8 месеца, което говорело за голямата тежест на полученото нараняване.

На 31.05.2019 г. работодателят е подал в ТД на НОИ в град Варна декларация за трудова злополука, в която е изложил обстоятелства, относно настъпилата такава. На 15.08.2019 г. получил Разпореждане №5104-03-175 от 14.08.2019 г. от ТД на НОИ град Варна, с което го уведомявали, че декларираната злополука се приема за трудова. Заедно с Разпореждането е получил и протокол № 5101-03-106#5 от 02.08.2019 г., където са били констатирани и описани редица допуснати нарушения на нормативните актове от страна на работодателя, за което са му били съставени 2 броя актове.

Наред с изложеното, фактът на увреждането на ръката на ищеца, е довел до временната му неработоспособност, а оттам и до пропуснати ползи, вследствие на невъзможността да получава съответното възнаграждение.

Освен свързаните с увреждането на здравето, значителни физически болки и страдания през това време, изключително негативно влияние върху психическото му състояние оказали изключително големите болки, които търпял. Неудобствата, свързани с това, се отразили пагубно на самочувствието и увереността в собствените му сили, поради невъзможност да води пълноценен живот и притеснението, че това състояние може да се запази и за в бъдеще. Животът му се променил в негативна посока завинаги.

Претърпените от него, вследствие на настъпилата на 20.05.2019 г. трудова злополука имуществени вреди са в размер на **16 529,16 лева**, от които пропуснати ползи - сумата от 2371,50 лева, представляваща разликата между получаваното трудово възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 878,50 лева за м. юни; сумата от 2239,73 лева, представляваща разликата между получаваното трудово възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1010,27 лева за м. юли; сумата от 2327,59 лева, представляваща разликата между получаваното трудово възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 922,41 лева за м. август; сумата от 2311,11 лева, представляваща разликата между получаваното трудово възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 938,89 лева за м. септември; сумата от 2113,44 лева, представляваща разликата между получаваното възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1136,56 лева за м. октомври; сумата от 2212,28 лева, представляваща разликата между получаваното трудово възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1037,72 лева за м. ноември; сумата от 2953,51 лева, представляваща разликата между получаваното трудово възнаграждение в размер на 3250 лева и полученото обезщетение за временна неработоспособност в размер на 296,49 лева за м. декември.

Работил е повече от определеното време, т.к. такава е била организацията на работа, работил от 12,00ч. на обяд с удължено работно време, като работният ден приключвал между 23,00 ч. и 24,00ч., което е видно от платения му допълнителен труд. Упражнявал е тежък физически труд, свързан с обезкостяване на животинско месо, което е трябвало да става за определено сравнително бързо време и в тази транжорна е имало често трудови злополуки, свързани с такива порезни рани в областта на ръцете и тялото.

С оглед на горното се моли да бъде постанови съдебно решение, с което съдът да уважи предявените иски и за присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК работодателят „Навона-МД“ ЕООД ЕИК:130114174, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, р-н Приморски, бул./ул. ул. "М.", бл. 2а транжорна "Трапезица", е депозирал отговор, в който е изразил становище, че предявените иски са допустими, но се оспорват по основание и размер.

Оспорва, че не е бил извършен специален и/или първоначален инструктаж за работата, която е следвало да извършва съобразно заеманата от него длъжност; описания механизъм на трудовата злополука; че лечението продължава и до днес и Н. все още не е възстановен; че до настоящия момент изпитва силни болки в лявата ръка и е постоянно на болкоуспокояващи; че не може да се обслужва сам и бързо се уморява; че чувства безсилие в лявата си ръка; че не може да извършва всички двигателни функции, изискващи усилия с левия си горен крайник; че ще бъде ограничен в упражняването на трудова дейност в бъдеще; че при трудовата злополука е бил прерязан мускул на левия му горен крайник, както и че е бил прекъснат основен нерв, което води до невъзможност за пълноценно използване на лявата ръка; че възстановяването на ищеца от получената при трудовата злополука травма е продължило повече от 8 месеца; че описаните в протокол № 5101-03-106#5/02.08.2019 г. за разследване на трудова злополука допуснати нарушения от работодателя са в причинна връзка с настъпилата трудова злополука, съответно че на работодателя са били съставени два броя АУАН за описаните в протокола нарушения; че в резултат на трудовата злополука и получената травма, ищецът е претърпял негативни изменения в психичната и емоционално-волевата си сфери; че той никога няма да може да се възстанови напълно и да води нормален начин на живот; че е налице влязъл в сила административен акт за приемане на злополуката за трудова; че получаваното от ищеца

трудово възнаграждение преди инцидента възлиза на сумата от 3250 лева, съответно че тази сума следва да бъде ползвана за база за изчисляване на обезщетението за имуществени вреди.

Не спори, че на 23.10.2018 г. е бил сключен трудов договор между Н. и „Навона - МД" ЕООД, по силата на който ищецът е бил назначен в ответното дружество на длъжност „транжор", с място на работа - магазин за продажба на месо с транжорна „Трапезица", с работно време от 4 часа и при уговорен размер на основното месечно трудово възнаграждение от 325 лева и допълнително трудово възнаграждение в размер на 0.6 % от основното за придобит трудов стаж и професионален опит. В длъжностната характеристика към трудовия договор изрично е било посочено, че едно от основните задължения на работника е да спазва правилата за организация и охрана на труда в предприятието. С декларация от 23. 10. 2018 г. ищецът е декларирал, че е запознат с длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност; с правилника за вътрешен трудов ред на предприятието и задължението му да го спазва стриктно, с правилата за безопасност на труда в предприятието и със задължението му да ги спазва стриктно. На 24.10.2018 г. на Н. е бил проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, видно от приложената служебна бележка № 276/24.10.2018г.

На 01.11.2018 г. Б.Н. е бил запознат с Инstrukция по техника за безопасност на транжори в „Навона - МД" ООД; с Инstrukция за безопасна работа при първична обработка на месото - обезкостяване, както и с общите правила за ред и хигиена в Kurant GmbH („Курант флайшхендел" ООД), което той удостоверил с подписа си.

С допълнително споразумение от 15.11. 2018 г. е бил изменен трудовият договор на ищеца, като работно време се определя на 8 часа, а размерът на основното му трудово възнаграждение - на 650 лева.

Със заповед № 31/19.11.2018 г. Б. КР. Н. бил командирован в град Олденбург, Германия в „Курант флайшхендел" ООД за периода от 365 дни, от 07.12.2018 г. до 06.12.2019 г. при условията на допълнително споразумение към трудовия му договор от 19.11.2018г. Ищецът е следвало да изпълнява длъжността транжор (разфасоване и обработка на месо), като допълнителното споразумение размерът на основното почасово трудово възнаграждение на работника бил определен на 8,75 евро, с продължителност на работния ден от 8 часа, а на работната седмица - 40 часа. Уговорено е, че дневното работно време може да бъде удължено до 10 часа, ако в течение на шест календарни месеца или двадесет и четири седмици, то не превишава средно 8 часа. Уговорени са още и условия на работа и възнаграждение при извънреден и нощен труд - с увеличение от 25 % за всеки отработен час. На 19. 11. 2018 г. Н. подписал уведомление по чл. 127, ал. 4 от КТ, с което заявил, че е запознат и се е съгласил с условията на командироването. С подписана декларация по чл. 121, ал. 2 от КТ се е съгласил да бъде командирован за периода от 07.12.2018г. до 06.12.2019г.

За периода от 01. 04. 2019 г. до 03. 04. 2019 г. Б.Н. е ползвал платен годишен отпуск.

На 13.12.2019 г. Б.Н. депозирал до работодателя си „Навона-МД" ЕООД предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, като е пожелал да бъде прекратено при неспазване от негова страна на срока на предизвестие по трудовия му договор. Със заповед № 25/13.12.2019 г. трудовото му правоотношение било прекратено на осн. чл. 326, ал. 1 КТ, считано от 13.12.2019 г. Тъй като дължал на работодателя си обезщетение за неспазено предизвестие, същото било прихванато с дължимото му трудово възнаграждение за периода от 01.12.2019г. до 13.12.2019г., видно и от издадения фиш за работна заплата. Така за м.декември 2019г. Н. не е получил никакво възнаграждение, но с декларация от 13.12.2019г. собственоръчно е декларирал, че е получил дължимите възнаграждения и няма финансови претенции към „Навона-МД" ЕООД.

Към датата на инцидента - 20.05.2019 г., ищецът Н. е полагал труд в цех за транжиране на месо на „Курант флайшхендел" ООД, находящ се в гр. Олденбург, Германия. Цехът е от най - модерен тип, като в същия е осигурено спазването и съблюдаването на всички правила за безопасност при работа, свързана с транжиране на трупно месо, установени в Германия. Работата на всички работници в този цех включително към датата на инцидента е извършвана под надзора на бригадира на работната смяна и специално назначено лице - т.нар. „майстор" /служител на немската фирма, стопанисваща цеха/, които са следели за спазването на здравословните и безопасни условия на работния процес в цеха, както и за качеството на изработваната продукция.

При постъпване на работа в цеха, на Н. били зачислени лични предпазни средства и

специално работно облекло. Личните предпазни средства били предназначени да осигурят защитата на работника от промушване или порязване с работния нож за транжиране на месо /който действително е много остър/ и включвали специална метална престилка - тип ризница, покриваща цялата предна част от торса на работника; метална ръкавица, състояща се от сплетени метални халки, която се носи обичайно на лявата ръка и я покрива изцяло до лакътната става; специална „кевларена“ /противосрезна/ ръкавица, която се поставя върху ръката която държи работния нож и не му позволява плъзгането му в дланта на работещия по време на работа. На Н. било зачислено и друго работно облекло, което няма пряко отношение към предпазването от порязване или промушване с работния нож, а към хигиената по време на работа.

През целия период на командировката си в Германия, както и в деня на инцидента, Н. полагал труд на поточната линия (подвижна производствена лента) в цеха, по която било придвижвано трупното свинско месо, предназначено за транжиране. От двете страни на поточната линия били разположени специални работни плотове, на които работели всички транжори, включително Н.. Работното място на ищеца било с площ от около 1, 5 кв.м., като непосредствено пред него била разположена работна дъска от специален материал. На тази дъска той поставял месото-различни части от трупното свинско месо, което вземал от поточната линия и го е транжирал и/или обезжилвал. Под работния плод пред всеки работник имало специална кутия, предназначена за оставяне и съхранение на работните ножове, тогава когато работникът не оперира с тях. Зад работниците били разположени специални каси, в които те трябвало да поставят обработеното от тях месо.

Още при постъпването си на работа в ответното дружество през 2018 г. и преди да бъде командирован в Германия, ищецът бил запознат с инструкцията по техника за безопасност на транжори в „Навона - МД“ ООД; с инструкцията за безопасна работа при първична обработка на месото -обезкостяване, както и с общите правила за ред и хигиена в Kurant GmbH („Курант флайшхендел“ ООД), като му бил проведен и начален инструктаж за безопасност и здраве. Съгласно посочените инструкции Н. е следвало да съблюдава следните правила за безопасност и здраве при транжиране на трупно месо: При разфасоване да държи ножа плътно и стабилно с работната ръка за дръжката под нивото на предпазителя, като острието и режещия ръб да гледат навън или настрани от тялото на транжора, освен когато операцията не го налага; При разфасоване ръката с ножа да не излиза от работната зона на транжора, с цел да се избегне нараняване; при придвижване с нож от едно място на друго, по време на движението острието на ножа да гледа надолу; При разфасоване на месо да се работи задължително с предпазни метални ръкавици и престилка; ножовете да се държат в отделна кутия извън работната повърхност на масата; По време на работа работещите да не си отвличат вниманието, защото това може да доведе до нараняване, както на себе си, така и на околните; Забранява се поставянето на ножа по тялото или да се държи в ръка, когато работещия извършва друга работа /окачване на месото и други/ и по време на почивка; Ножовете да се съхраняват в кутиите за ножове, а те да се оставят на местата, отредени за това.

В деня на инцидента - 20.05.2019 г., Н. не е спазил горепосочени правила за безопасност и здраве. Както самият той твърди в исковата молба, след като обработил парче свинско месо (бут) на работната дъска, се обърнал да постави месото в предназначената за това каса, държейки го с лявата си ръка. В този момент продължавал да държи ножа за транжиране в дясната си ръка. Месото се изплъзнало от лявата му ръка и както самият той твърди „инстинктивно“ и „по невнимание“ посегнал да хване парчето месо с ръката, в която държал ножа, при което острието на ножа се забило в бицепса на левия му горен крайник, в зоната над предпазната метална ръкавица.

Работникът е допуснал множество и съществени нарушения на правилата за безопасност и здраве, за които е бил инструктиран и които нарушения са единствена причина за настъпването на инцидента с него. На първо място той е допуснал да не е напълно съсредоточен в процеса на работа и да „забрави“, че в дясната си ръка държи изключително остър нож с 15 сантиметрово острие, с който по незнайна причина собственоръчно се самонаранил. На следващо място той е посегнал да улови с дясната си ръка, в която е държал ножа, изплъзващото се от лявата му ръка парче месо, без да има каквато и да е причина за това. Не е имало никаква пречка просто да остави месото да падне на пода и след това да го вдигне, тъй като естеството на тази стока е такова, че същата не би станала негодна за търговска реализация заради падането ѝ. Отделно от това, той е бил длъжен да остави ножа в нарочно предвидената за това кутия под работния плот, докато извършва друга операция-пренасянето на обработеното месо от работния плот до

предвидената за това каса зад него. Нещо повече, ищецът не е следвало да напуска работната си зона (пространството от 1,5 кв.м. на работния плот пред него), държейки ножа в дясната си ръка. Дори да се допусне, че би могъл да стори това, Н. е следвало да държи ножа с острието надолу, като то и режещия му ръб е следвало да „сочат“ надолу или настрани от тялото му, доколкото операцията по пренасяне на месото от производствената лента за поставянето му в касата, не е предполагала въобще употребата на нож. Не на последно място, ако не бе нарушил всяко от посочените по - горе правила за безопасност и здраве на труда и имайки предвид, че в момента на инцидента Н. е носел зачисленото му предпазно облекло (метална престилка - ризница и метална ръкавица], той в никакъв случай и по никакъв повод не би могъл да нарани анатомичната област от тялото си, която в крайна сметка е наранил.

Имайки предвид изложеното, ответното дружество твърди, че единствената причина за настъпването на инцидента с Н. е собственото му поведение, изразило се в грубо неспазването на предписанията за безопасна работа при транжиране, за които е бил инструктиран, и на елементарни житейски, опитни и технологични правила. Няма нито едно допуснато от работодателя нарушение на правила за здравословни и безопасни условия на труд, което да е в пряка причинна връзка с полученото от ищеца телесно нараняване и с настъпилата злополука. Това е видно и от посочените за нарушени в протокол № 5101-03-106#5/02.08.2019 г. от работодателя нормативни разпоредби. Протоколът не установява конкретно нарушение от работодателя, което да е в причинна връзка със злополуката. Действащите инструкции за безопасни условия към датата на злополуката са разбираеми, а „извлечените от опит заключения при използването на работното облекло“ вменяват задължения на работодателя, които той е следвало да изпълни след настъпването на трудовата злополука, а именно: за извършване на извънреден инструктаж на всички работници и служители, както и за допълване на инструкцията за безопасност и здраве при първична обработка на месо с извлечените от опит заключение по повод вече настъпилата конкретна трудова злополука. Следователно няма причинна връзка между посочените за нарушени от работодателя нормативни разпоредби в протокола и настъпилата трудова злополука. Трудовата злополука се дължи единствено и само на небрежното поведение на пострадалия работник.

В резултат от инцидента Н. получил прободна /не прорезна / рана в областта на левия бицепс, малко над лакътната стъвка, с размери около 2 см. на дължина и 2,2 см. в дълбочина. Незабавно е бил транспортиран в спешен кабинет, където раната била зашита и бил изписан веднага след това. След датата на инцидента Н. бил в болнични и престоял в Германия до началото на месец юни 2019 г., тъй като изчаквал да му премахнат шевове. После предпочел да се завърне в България и да ползва обезщетения за временна неработоспособност. До момента в който заминал за България, ищецът демонстрирал добро настроение и тонус сред колегите си в Германия, с които живеел в една квартира. Не давал вид да изпитва болки, още по -малко да не може да си служи със засегнатия крайник.

В резултат на злополуката не е бил прерязан мускул или ръководещ го основен нерв, както невярно твърди ищецът. От представената от него медицинска документация е видно, че няма данни за сериозна увреда в двигателната или хватателната функция на горния му ляв крайник, нито има данни за „слабост на мускула“ и невъзможност същият да си служи пълноценно с него. Има данни за незначителни сензорни (сетивни) нарушения в малка анатомична област на предмишницата, които макар и неприятни, не са свързани с продължителни силни болки, както твърди ищецът. За факта, че ищецът не е страдал от силни болки, както и че телесното му увреждане е минимално, говори и обстоятелството, че никой от лекарите, които са го прегледали в амбулаторни условия в България, не му е предписал медикаментозна терапия, още по - малко обезболяваща такава. Нещо повече, ищецът е провел ядреномагнитно - резонансно изследване (ЯМР) в областта на прободната рана на левия бицепс, заключението от което е, че освен образувалата се съединителна тъкан (белег) на мястото на травмата, не се визуализират други патологични лезии в тази зона, още по - малко върху нервус мускулус кутанеус (кожния нерв), който единствен преминава в близост до анатомичната област на прободната рана.

За незначителността на раната на Н. говори и обстоятелството, че същият не е пролежал нито ден в болнично заведение, не е претърпял оперативни процедури, не се е налагало крайникът му да бъде имобилизиран или по друг начин превързван, освен направените още в Германия няколко шева на мястото на раната. Не е провеждал и специализирано медикаментозно и/или друго лечение с оглед преодоляване на негативни последици от нараняването. Затова и с експертно решение № 4189/09.12.2019 г. на ТЕЛК

към УМБАЛ „Света Марина“ - Варна, ищецът е бил освидетелстван като „работоспособен“.

За обстоятелството, че получената от Н. прободна рана не е засегнала в ни най-малка степен качеството му на живот, говори и водения от него след инцидента начин на живот, включващ посещения с приятели на питейни заведения (дискотеки и барове); пътувания в чужбина; управление на електронни тротинетки с приятели в Букурещ; демонстрация на завидна физическа форма през лятото на 2019 г., От ранната есен на 2019 г. ищецът работи „на черно“ като международен шофьор на малка платформа за транспорт на автомобили.

Навеждат се твърдения, че за месец април 2019 г. (последният пълен отработен месец преди настъпването на трудовата злополука) Б.Н. е получил брутно трудово месечно възнаграждение в размер на 2433, 94 лева, за което работодателят е издал фиш, а работникът е разписал ведомост. От посоченото брутно трудово месечно възнаграждение, сумата от 653, 91 лева сборно представлява основно трудово възнаграждение за отработени дни и допълнително възнаграждение с постоянен характер за професионален опит, както и платен годишен отпуск. Остатъкът от възнаграждението на ищеца за месец април в размер на 1780, 03 лева, представлява сбор от получени допълнителни трудови възнаграждения с непостоянен характер, съответно: 99, 75 лева (възнаграждение за работа в неделни и празнични дни); 111, 48 лева (възнаграждение за качество на труда) и 1568, 80 лева (възнаграждение за временна промяна в условията на труд). Последните поначало не са база при изчисляване на обезщетението за имуществени вреди, тъй като поради непостоянния им характер, тяхното получаване не е било сигурно в периода от м. юни 2019 г. до м. декември 2019г.

Така за месец април 2019 г. ищецът е получил брутно трудово месечно възнаграждение, включващо основно и допълнително такова с постоянен характер, в размер на 653, 91 лева. За всеки от претендираните от него месеци в периода от юни 2019 г. до ноември 2019 г., освен за м. декември 2019 г., обаче е получил от държавното обществено осигуряване месечно обезщетение за временна неработоспособност, което надхвърля сумата от 653, 91 лева. Затова и за периода от м. юни 2019 г. до м. ноември 2019 г. ищецът не е претърпял имуществена вреда под формата на пропусната полза.

За месец декември 2019 г. ищецът не би получил пълния размер на трудовото си възнаграждение, тъй като трудовото му правоотношение е прекратено, считано от 13.12.2019г. по негова инициатива, а срокът на командировката му в Германия, ако би бил здрав, изтича на 07.12.2019 г. За месец декември 2019 г. ищецът е получил обезщетение за временна неработоспособност от държавното обществено осигуряване в размер на 296,49 лева. Следователно същият не е претърпял имуществена вреда под формата на пропусната полза и през този месец, а ако е претърпял същата е в пренебрежимо малък размер.

В условията на евентуалност се твърди, че дори за база за изчисляване на пропусната от ищеца полза в периода от м.юни 2019 г. до 7.12.2019 г. да бъде взето брутното трудово месечно възнаграждение на ищеца за месец април 2019 г. в пълния му размер от 2433, 94 лева, то и в този случай претенцията му за заплащане на имуществени вреди от 16 529, 16 лева е силно завишена. Като се вземе предвид размерът на брутното трудово месечно възнаграждение на ищеца за м. април 2019 г. и полученото от него всеки месец обезщетение за временна неработоспособност в периода от м.юни 2019 г. до м.декември 2019 г., размерът на обезщетението възлиза максимум на сумата от 8 382,80 лв. (/2433,94x6/ - 6220, 84 /сборът на получените обезщетения за болничен/), тъй като командировката на ищеца в Германия би приключила на 07.12.2019 г., ако не се бе самонаранил, а трудовото му правоотношение е било прекратено, считано от 13. 12. 2020 г., т.е. за месец декември 2019 г. той в ник акъв случай не би получил възнаграждение за пълен отработен месец от 2433, 94 лева. Този размер на обезщетение следва да бъде намален и с процента на съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца поради допуснатата от него груба небрежност, който според ответното дружество е 95 %.

Със застрахователна полица № 0142/9/18/039/000067 на ЗАД „Алианс България“ АД, с период на валидност от 26.06.2018г. до 26.06.2019г.г. и добъвък № 5, работодателят „Навона-МД“ ЕООД е застраховал работника си Б. КР. Н. в случай на смърт, трайна загуба на трудоспособност и временна неработоспособност при трудова злополука. Застрахователят изплатил на Н. сумата от 455.00лв., представляваща обезщетение за временна неработоспособност за периода от 20.05.2019г. до 09.12.2019г. С тази сума, на осн. чл. 200, ал. 4 и чл. 200, ал. 4 от КТ.

На 13. 12. 2019 г., т.е. близо 7 месеца след настъпването на трудовата злополука и

след постановяване на разпореждането на НОИ, с което злополуката е била приета за трудова, ищецът подписал декларация, с която признал, че няма никакви финансови претенции към „Навона - МД“ ЕООД при прекратяването на трудовото му правоотношение.

Претендираното обезщетение за неимуществени вреди от 25000 лева е силно завишено по размер, не е съобразено с обхвата и степента на претърпените от ищеца физически болки и душевни страдания, както и с моралната категория за справедливост, възведена в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД.

Прави се възражение за съпричиняване, тъй като ищецът е допринесъл за настъпването на трудовата злополука поради допуснатата от него груба небрежност по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ. Счита се, че ищецът е допуснал груба небрежност и е допринесъл за противоположния резултат - собственото си телесно страдание, като в процентно съотношение приносът му възлиза на 95%. Допуснатата от работника грубата небрежност се състои в липсата на проявено елементарно старание у ищеца и пренебрегването на основни технологични правила и правила за безопасност на труда, за които същият е бил надлежно инструктиран от работодателя си. Настъпването на трудовата злополука се дължи изцяло на небрежното поведение на ищеца, което в случая се изразява в допускането на такива нарушения на правилата за безопасност и опитните правила при транжиране на месо, каквито и най - небрежният не би допуснал в подобни условия и в сходна ситуация - при липса на каквито и да е странични обективни фактори той се е самонаранил в опита си да хване /без да е необходимо/ изпуснатото парче месо, вместо да го остави да падне на земята и след това при оставен нож да се наведе спокойно и да го вземе. Ищецът е нарушил чл. 125, чл. 126, т. 6, т. 10, т. 13 КТ, вр. чл. 187, т. 3, т. 5 и т. 10 КТ; задълженията си по длъжностна характеристика и тези по ЗЗБУТ в частност тези по чл. 33 и чл. 34, ал. 1, т. 5. Затова и на М.а.ме, че определените от съда обезщетения за неимуществени и имуществени вреди следва да бъдат редуцирани с 95 % всяко.

Счита се, че претендираният размер на обезщетението за имуществени вреди също е необосновано завишен.

На 13.12.2019г., с нарочна писмена декларация Неделчев седем месеца след настъпването на инцидента и шест месеца след приемането му за трудова злополука, същият е признал неизгодния за него факт, че няма парични вземания от работодателя си, свързани с трудовото му правоотношение. Декларацията е издадена доброволно от ищеца и с цел да удостовери, че предвид допуснатата от него груба небрежност, с която е причинил изцяло трудовата злополука, и полученото от него обезщетение от застрахователя в размер на 455.00 лева, същият няма никакви парични претенции към своя работодател при прекратяването на трудовото му правоотношение. Затова и ответното дружество възразява, че искове са изцяло неоснователни предвид извънсъдебното признание от ищеца на неизгодния за него факт, че вече е бил изцяло и напълно обезщетен за причинените му вреди от трудовата злополука.

Ответното дружество възразява, че предявените иски подлежат на цялостно отхвърляне поради липсата на влязъл в сила акт по чл. 60, ал. 1 КСО.

Излага се, че работата, която ищецът е извършвал по трудов договор е била в рамките на трудовите задължения и тази работа е възприета като негова възможност да се изпълнява, към датата на настъпване на трудовата злополука ищецът не е полагал извънреден труд, трудовата злополука е станала в рамките на деня, в рамките на работното време, като се поддържа твърдението, че тя е в резултат изключително на проявена на ищеца груба небрежност при изпълнение на задълженията му.

Моли се за отхвърляне на иските претенции. Претендират се направените по делото разноски.

Третото лице помагач на страната на ответника ЗАД "Алианс-България" ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Княз Дондуков" № 59 изразява становище за неоснователност на предявената искова претенция, като се придържа към доводите и съображенията, изложени от ответната страна. Не оспорва, че към 20.05.2019г. между страните по спора е съществувало трудово правоотношение, че на 20.05.2019г. е настъпила трудова злополука, че по предложение на застраховащия ответник са били застраховани 22 работници, между които и ищеца за смърт, трайна загуба на трудоспособност и временна загуба на трудоспособност при трудова злополука. Сочи, че е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 455.00лв. на ищеца от застрахователя, по застрахователна претенция по процесната злополука. Спорно е дали ищецът е допринесъл с поведението си за настъпване на трудовата злополука и следва ли да бъде

ангажирана отговорността на ответника по чл. 200 от КТ. Смята, че исковите са неоснователни и недоказани по размер. Ако съдът намери за доказани предпоставките за уважаване на иска по чл. 200 от КТ, моли да се има предвид, че ищецът има изключителен принос, т.е. налице е съпричиняване на вредоносния резултат, като е допуснал груба небрежност до размера на 95%. Размерът на иска за имуществени вреди е недоказан и прекомерно завишен. НаМ.а, че БТВ на работника според фиша за м.април 2019г. е в размер на 653.91лв., представляващо основното трудово възнаграждение и допълнителното трудово възнаграждение. Останалата част от трудовото възнаграждение до размера на 2433.95лв. или разликата от 1780.03лв. е с временен характер и не форм.а БТВ. Дори и да се приеме, че БТВ е в размер на 2433.95лв., то претенцията за обезщетение за имуществени вреди в размер на 16529.16лв. е силно завишена. Следва да бъде приспазнато и заплатеното от ЗАД обезщетение в размер на 455.00лв., на осн. чл. 200, ал. 4 от КТ. По повод претенцията за обезщетение за претърпените неимуществени вреди, третото лице-помагач на страната на ответника отбелязва, че ищецът не е претърпял сериозни като интензитета и продължителност морални болки и страдания. Получил е прободна рана с размери 2см. на ширина и 2.2см. в дълбочина в областта на левия бицепс. Не е пролежал нито един ден в болница, а е бил изписан веднага. Останал е в болнични до началото на юни 2019г. в Германия, когато са били премахнати направените шевове. Твърденията му, че е бил прерязан мускул и засегнат ръководещ го основен нерв не отговаря на доказателствата по делото. Няма сериозна увреда на двигателната или хватателната функция на лявата ръка, нито „слабост на мускула“ и невъзможност да си служи пълноценно с нея.

Моли се исковите претенции да бъдат отхвърлени.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, наМ.а за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните и от представеното писмено доказателство-трудов договор от 23.10.2018г., допълнително споразумение от 15.11.2018г. и допълнително споразумение към трудов договор от 19.11.2018г. се установява наличието на трудово правоотношение между Б.К. Н. и „Навона-МД“ ЕООД, като работникът е командирован за периода от 07.12.2018г. до 06.12.2019г. във Федерална република Германия, гр. Олденбург, в „Курант Флайшхандел“ ООД за 365 дни, на длъжност „транжор“ /разфасоване и обработка на месо/, при трудово възнаграждение от 8.75 евро, с продължителност на работното време от 8 часа. Дневното работно време може да бъде удължено до 10 часа, ако в течение на шест календарни месеца или двадесет и четири седмици то не превишава средно 8 часа. По първоинстанционното дело е представена длъжностна характеристика на заеманата от Н. длъжност, с която се е запознал срещу подпис на 23.10.2018г. В нея е посочено, че е длъжен да спазва правилата за организация и охрана на труда в предприятието. На 23.10.2018г. Н. е декларирал, че е запознат с длъжностната си характеристика, правилника на вътрешния трудов ред на предприятието, със задължението да го спазва стриктно, с правилника за безопасност на труда в предприятието и със задължението да го спазва стриктно и др. На 19.11.2018г. е декларирал, че е съгласен да бъде командирован за срок от 365 дни и да изпълнява работата по договора между „Навона-МД“ ЕООД и „Курант Флайшхандел“ ЕООД и е удостоверил с подписа си, че е запознат и е съгласен с условията по командироването си. Подписал се е на 01.11.2018г. при запознаване с условията за работа в Германия, както и при запознаване с инструкцията по техника за безопасност за транжори в „Навона-МД“. Инструктиран е, че при разфасоване ножа да се държи плътно и стабилно с работната ръка за дръжката под нивото на предпазителя, като острието и режещият ръб гледат навън или настрана от тялото на транжора, освен когато операцията не го налага; при

разфасоване ръката с ножа да не излиза от работната зона на транжора, с цел да се избегне нараняване на колега; при придвижване с нож от едно на друго място, по време на движението острието на ножа да гледа надолу; при разфасоване на месо да се работи задължително с предпазни метални ръкавица и престилка; ножовете да се държат в отделна кутия извън работната повърхност на масата на транжорите. От подписаната на същата дата от работника инструкция за безопасна работа при първична обработка на месото-обезкостяване, е видно ,че му е вменено задължението да не започва работа без работно облекло и лични предпазни средства, стриктно да изпълнява техническите и технологични изисквания, по време на работа да не си отвлича вниманието, защото това може да доведе до нараняване, както на себе си, така и на околните, забранено е поставянето на ножа по тялото или да се държи в ръка, когато работещият извършва друга работа /откачване на месо и др./ и по време на почивка. Н. е запознат на 01.11.2018г. и с общите правила за ред и хигиена в „Курант Флайшхандел“ ЕООД. От служебна бележка № 276/24.10.2018г., изд. от „Навона-МД“ ЕООД , се установява, че на Б.Н. е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа.

Със заповед № 31/19.11.2018г. на управителя на „Навона-МД“ ЕООД, Б. КР. Н. е командирован в Германия, гр. Олденбург, за периода от 07.12.2018г. до 06.12.2019г. за извършване на работа по договор между „Навона-МД“ и „Курант Флайшхандел“ ООД и работникът е запознат със заповедта на 19.11.2018г. На същата дата е уведомен на осн. чл. 127, ал. 4 от КТ и е изказал съгласието си с командироването, като е попълнил декларация по чл. 121, ал. 2 от КТ.

На 13.12.2019г. Б. КР. Н. е подал предизвестие за напускане до работодателя и е издадена заповед № 25/13.12.2019г. за прекратяване на трудовото правоотношение, на осн. чл. 326, ал. 1 от КТ.

По първоинстанционното дело е приложена и декларация за трудова злополука № 6/31.05.2018г., подписана от упълномощено от осигурителя „Навона-МД“ ЕООД лице-СВ.Г., относно инцидента от 20.05.2018г. с Б. КР. Н., при който по време на работа, при транжиране на месо в Германия, Мундерлоо, във Фабрика за месопреработка на „Курант Флайшхандел“ ООД, ножът, който държал с дясната си ръка се забил в лявата му ръка над металната ръкавица. От разпореждане № 5104-03-175/14.08.2019г., изд. от НОИ, ТП-Варна се установява, че на осн. чл. 60, ал. 1 от КСО, декларираната злополука от осигурителя „Навона-МД“ ЕООД, станала с Б. КР. Н. на 20.05.2019г. се приема за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО, влязло в сила на 07.09.2019г.

Видно от съдържанието на приобщения към доказателствения материал по делото Протокол № 5101-03-106#5/02.08.2018г. на НОИ, ТП – Варна, констатирано е от административния орган, в рамките на извършено разследване на злополука от 20.05.2019г., че пострадалият служител е запознат с длъжностната си характеристика, проведен му е начален инструктаж, за което е положил подпис и издадена служебна бележка № 276/24.10.2018год, като съгласно допълнително споразумение към ТД от 19.11.2018г. Б. КР. Н. е командирован в Германия, в гр. Олденбург, във фирма „Курант Флайшхандел“ ООД в

периода от 07.12.2018г. до 06.12.2019г. , като изпълнява длъжността „транжор“. , с продължителност на работното време от 8 часа и на 20.12.2019г. Н. е започнал работа в 12.00ч. и изпълнявал обичайните си трудови задължения, използвайки нож с острие от около 15см. В момента на злополуката Н. държал с лявата си ръка парче месо, а в дясната си ръка държал ножа. Месото се изплъзнало от ръката и Н. се опитал да го задържи с две ръце, но в този момент острието на ножа се забило на ок. 3см. в бицепса на лявата му ръка. Като основна причина за трудовата злополука е посочено, че Н. се е опитал да хване падащо парче месо с две ръце, докато е държал нож в дясната си ръка, като не е преценил риска от злополука. Работодателят „Навона-МД“ ЕООД е представил Инstrukция за безопасна работа от 06.04.2015г. Тя не съдържа извлечените от опит заключения при използването на работното оборудване, с което се създава риск от нови инциденти при обезкостяване на месо. Това е въведено като нарушение на чл. 166, ал. 3, т. 4 от Наредба № 7/23.09.1999г. Нарушен е чл. 14, ал. 2 от ЗЗБУТ, съгласно която работодателят отговаря за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд ,независимо от задълженията на работещите по този закон. Нарушени са разпоредбите на чл. 16, ал. 1, т. 1 и чл. 16, ал. 4 от Наредба № РД-07-2/16.12.2019г. за условията и редът за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, съгласно които след всяка трудова злополука се провежда извънреден инструктаж и програмата за провеждане на извънреден инструктаж се определя от причината, която е наложила неговото провеждане. В смисъл на констатираните нарушения са дадени указания към работодателя.

От деня на инцидента-20.05.2019г. до 15.11.2019г. Б. КР. Н. е бил във временна неработоспособност, на 07.12.2019г. е изтекъл срокът на командировката в чужбина, а на 13.12.2019г. е прекратено трудовото правоотношение. Още при завръщането му в България му е направено ЕМГ изследване, на 17.06.2019г., при което е установено увреда на н.мускулокутанеус синистра по типа на аксонална дегенерация и вторична сегментна демиелинизация-тежка степен. От резултат от образно изследване на лява мишница от 25.06.2019г. е видно, че в горната част на средната трета на мишницата по предната повърхност се визуализира цикатрикс в кожата, подкожната мастна тъкан и m.biceps brachii, проекционно в зоната caput brevis. Дълбочината на цикатрикса е около 22мм. Съдово-нервният сноп изглежда незасегнат, като остава медиално и куадално. Единствено n.musculcutaneus проекционно се наМ.а в близост до цикатрикса, но не се визуализират патологични лезии в тази зона. Това , че е бил във временна нетрудоспособност се установява от представената медицинска документация-болнични листи, амбулаторни листи, протокол на ЛКК вх. № 7343/04.11.2019г., молба-декларация вх. № 6196/05.11.2019г. до ТЕЛК за първично освидетелстване. Издадено е и ЕР на ТЕЛК № 4189 от 207/08.12.2019г., според което в периода от 03.06.2019г. до 15.11.2019г., а и до датата на явяване за освидетелстване-09.12.2019г. Б. КР. Н. е бил временно неработоспособен поради получената рана в лявата предмишница, получена по време на работа в Германия на 20.05.2019г., като е била направена сатура. Обективното състояние на освидетелствания е установено с възможност за движения в лява раменна става и лява лакетна става и в

гривнената става в пълен обем. Направен е извод, че освидетелстваният е работоспособен.

Работодателят „Навона-МД“ ЕООД е сключил застраховка в ЗАД „Алианс България“ по застрахователна полица № 142/9/18/000067 от 25.06.2018г. в полза на 22 работници и служители по приложен поименен списък, сред които и ищецът по делото, за което не се спори между страните, в случай на смърт, трайна загуба на трудоспособност и временна загуба на трудоспособност, при трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО, със срок от 26.06.2018г. до 25.06.2019г. След като злополуката с Н. се е случила на 20.05.2019г. и попада в срока за валидност на договора, ЗАД е изплатил на застрахованото лице застрахователно обезщетение в размер на 455.00лв.

Пред ВРС е изслушано заключение по допуснатата ССчЕ, дадено компетентно и безпристрастно, вещо лице по която дава отговор на поставените въпроси в два варианта. Като отправна точка за изследването си вещото лице взема трудовото възнаграждение за последния пълен отработен месец-м.април 2019г. По представения фиш за работна заплата за м.април 2019г. вещото лице в първи вариант е приело, че БТВ е в размер на 653.91лв., форм.ан само от съставните с постоянен характер. При този размер на БТВ, дължимото трудово възнаграждение за периода от 01.06.2019г. до 07.12.2019г. би било в размер на 4095.5лв. За временната си нетрудоспособност Н. е получил обезщетение от НОИ в размер на 6171.43лв., т.е. има надвенесени 2075.93лв. В случай, че се приеме, че БТВ на Н. за м.април 2019г. е в размер на 2433.98лв., като по този начин са включени и т.н. съставни с променлив характер, тогава след приспадане на заплатеното обезщетение за временна неработоспособност за периода от 01.06.2019г. до 07.12.2019г., остават дължими още 9072.71лв.

От изслушаното пред ВРС заключение по допуснатата КСМЕ, се установява, че в момента на прегледа-м.март 2021г. ищецът е в много добро здравословно състояние. Извършва свободно всички възможни движения с цялата ръка. Има оплаквания от изтръпване на кожата на лявата ръка, но в зона, която не се инервира от предполагаемия засегнат периферен нерв. Очаква се пълно функционално оздравяване. Понеже от трудовата злополука са изминали почти две години, вещите лица поддържат, че не може да се очаква динамика във възстановителния процес. На пострадалия, според представените амбулаторни листи, не е изписвано медикаментозно лечение, а рецепти няма приложени по делото. Причиненото телесно увреждане се състои в прободна рана с горномедиалната част на горната трета в областта на бицепса, с дължина от 2см. и дълбочина около 2.2см., която е първично заздравяла. Не се установява от вещите лица увреда на периферен нерв. Дори и да е бил увреден при прободното нараняване преди две години левия нервус мускулокутанеус, то към момента основните функции на нерва са възстановени, видно и от резултата на проведената ЕМГ на 09.03.2021г.

Отново пред ВРС са изслушани показанията на две групи свидетели: Г.В.П., без родство и дела със страните и Р. К.а Н.а-сестра на ищеца, чиито показания се ценят от съда с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, водени от ищеца и АХМ.Р.К., без родство и дела със страните, воден от ответника.

В показанията си св. Пенев излага, че през 2019г. работили в Германия с Н. един срещу друг на поточната линия. Занимавали се с разфасоване на месо и обезкостяване. Работата била изключително тежка. Работели при наднормено работно време. Поточната линия, по която идвали транжираните бутове се движела много бързо. Като отделели мускулните групи от ципата, хвърляли месото през поточната линия в каси. При един опит да вдигне отрязаното месо и го хвърли в касата, Н. се навел и се закачил и извикал. Свидетелят разбрал, че се е набол с ножа високо пред мишницата на лявата ръка. Като извикал, колегите от неговата страна се затичали към него, както и отговорниците-бригадири. След това отишли при главния майстор в началото на цеха, да се обалят на Бърза помощ. Линейката дошла и го отвели в болницата. Там го зашили и много бързо-след един-два дни излязъл от болницата. Свидетелят се видял с Н. два-три дни след инцидента. Казал, че има силни болки и не може да си движи и работи с ръката. В деня на инцидента започнали работа в 12ч. на обед. Злополуката настъпила около втората почивка за деня. Обяснява, че трябвало да се бърза. При хвърляне на месото нямали време да оставят ножа. Работят с панталон и куртка, отгоре с метална ризница. Лявата ръка се пази от метална ръкавица до лакътя горе-долу. Дясната ръка, с която се държи ножа също има ръкавица. След инцидента Н. излязъл в болнични. Двамата живеели в къща, на един и същ етаж, стая срещу стая. Чувал, че Н. вечер викал от болка. После той се върнал в България. Дълго време след това, като се чували се оплаквал, че ръката му не е наред. Свидетелят сочи, че и той пострадал при инцидент. Порязал сухожилието на дясната си ръка. Често имало злополуки. Нямало шанс при работа да се остави ножа. Всичко с ножа се вършело и той и всички колеги. С Н. после се чували от време на време. Свидетелят знае, че той не работи. Не знае да е купувал коли. Смята, че е невъзможно да е излизал в чужбина.

Св. Н.а поддържа, че през 2019г. на работното си място, брат ѝ претърпял инцидент. Получил прорезна рана на бицепса на лявата ръка. След инцидента ѝ се обадил и ѝ казал, че си е порязал ръката. Казал да не казва на майка им. Изпратил ѝ две снимки по Месинджър-а да ѝ покаже в какво състояние е. Като го зашили в болницата и го пуснали ѝ се обадил да ѝ разкаже какво се случило. Казал, че обезкостявал бут, месото се изплъзнало и за да не го изтърве на земята и да не стане брак се опитал да го хване, но се наръгал с ножа, с който работел. Знае, че в момента на инцидента брат ѝ бил с предпазните ризница и ръкавица. Като го изписали останал до края на май месец в Германия, където му правили превръзки и след контролен преглед се прибрал в България. Като се върнал много го боляла ръката. Изпитвал зверски болки. В продължение на месец и нещо пиел обезболяващи лекарства. Дошъл да живее за месец при нея. Чашата с кафе не можел да държи. Раната била зашита с конци и отгоре с превръзка с марли. Като махнали конците му препоръчали да махне и превръзката да диша раната и заздравява. Не можел да спи нощем. Чувала го да пъшка, да се върти в леглото, да става, да ляга, не можел място да си намери. Сринал се психически, а все пак трябвало семейство да издържа, имал син. Доста дълго време-четири-пет месеца ръката му била обездвижена. Ходел на рехабилитация. В няколко от пръстите нямал чувствителност. Торба с покупки не можел да носи. Тя трябвало да му помага. Имал подобрение, но според нея все още се оплаквал, че му изтръпва ръката. Понякога изпускат

вещи. Към момента болките му отшумели, но от време на време изпитвал нещо като пробождање. Силните болки били пет-шест месеца. Сега не можел да вдига тежки предмети. Няма напълно възстановяване. 10-литрова туба не можел да задържи. Сринал се психически и за това, че не може да си намери работа. След като изтекъл болничният го освободили от работа, защото не можел да извършва тази дейност, която извършвал преди. Няколко месеца се опитвал да си намери работа и като шофьор, но на повечето места трябвало да извършва товаро-разтоварни работи, а той не можел. Няколко пъти ходил до Германия, но не се получило. В момента не работел. Излизал в чужбина десетина пъти да си търси работа. Отрича брат й да е извършвал международни превози.

Св. К. споделя, че от 2010г. до 2019г. работил в „Курант“ в Германия, като транжор. Обяснява, че от двете страни на поточната линия работели около 30 транжори. Всеки от тях трябвало да взема месо от поточната линия с ръце, да го сложи пред себе си и да извърши определената операция. Като обработел месото с ножа, слагал месото в палети зад себе си. Ножовете оставяли в кошница под линията. Работели с ризница и метална ръкавица на свободната ръка, а на ръката с ножа имали кевларена ръкавица. Ако трябвало да се обърне работникът, оставял ножа в кошница под линията. Като пренася месото в касите зад гърба си, работникът трябвало да остави ножа или в кошницата за ножове или на масата. Пренасяло се месото на пняколко стъпки, най-много на метър разстояние. Започвали работа в 12 часа. На 2 часа и 45 минути имали почивка по 15-20 минути. Бил на работа, когато се случил инцидента с Б., на съседна маса в цеха. Чул, че изохкал и побягнал. Разбрал, че си е намушкал ръката. В цеха имало майстор, който следи процеса. По всяко време можел да мине и види кой какво прави. Заявява, че работели по 8-10 часа. Признава, че имало и други трудови злоупотреки, при които се порязва човек. Той лично като е работил там 10 години не е имал злоупотрека. Поточната линия се движи нормално бързо. Има възможност работникът да вземе месото, да го обработи, да остави ножа, да се обърне, да остави месото в палета и да вземе следващото месо и ножа. Успяват с работата защото са над 30 работника на лентата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 1 от КТ за вреди от трудова злоупотрека или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им.

Легалната дефиниция на понятието „Трудова злоупотрека“ е дадено от законодателя в разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО, съгласно която трудова злоупотрека е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

Основателността на иска по чл. 200 от КТ за обезщетяване на вреди, настъпили от

трудова злополука, предпоставя наличие на трудово правоотношение, претърпяна трудова злополука и настъпили за пострадалия вреди вследствие на злополуката.ение

В конкретния казус следва да с има предвид, че не е спорно между страните наличието на трудово правоотношение между Б. КР. Н. и „Навона-МД“ ЕООД към деня на злополуката-20.05.2019г., когато Н. получил пободна рана в бицепса на лявата ръка, която злополука е призната за трудова, на осн. чл. 55, ал. 1 от КСО.

Б.Н. е поискал обезщетение по реда на чл. 200 от КТ в размер на 25000.00лв. за претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания и 16529.16лв. имуществени вреди, явяващи се разлика между полученото от него обезщетение за временна неработоспособност и трудовото възнаграждение, което би получил, ако работеше и не бе получил нараняване.

След като злополуката от 20.05.2019г. на осн. чл. 60, ал. 1 от КСО е призната за трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО, на осн. чл. 200, ал. 1 от КТ работодателят дължи обезщетение за претърпените от Н. болки и страдания и пропуснати ползи, пряка и непосредствена последица от претърпяната вреда.

Няма спор, че е пострадал, като е получил прободна рана в областта на левия бицепс на 20.05.2019г., като на деня раната е била защита и превързана по спешност и до изтичане на срока на договора на 07.12.2019г. е ползвал отпуск за временна неработоспособност. Понасял е силни болки и страдания в продължение на повече от месец след злополуката. Вечер викал от болка, докато бил в Германия и св. Пенев го чувал в съседната стая. След завръщането си в България, живеейки при сестра си-св. Н.а, последната го чувала нощем да пъшка, не може да спи, не можел да си намери място, ставал, лягал. Ръката му била почти обездвижена. Четири-пет месеца някои от пръстите на ръката му били безчувствени. Провеждал рехабилитация, за да се възстанови чувствителността. Нуждаел се от помощ, за да носи торба с покупки. Болки чувствал около пет-шест месеца, според показанията на св. Н.а и информацията за обективното му състояние от приложените амбулаторни листи за проведени прегледи. След това, видно от ЕР на ТЕЛК № 4189 от 207/09.12.2019г. той е възстановил работоспособността си, бивайки временно неработоспособен в периода 20.05.2019г.-15.11.2019г. В момента, според св. Н.а болките отшумели, но от време на време брат й чувствал пробождане. Не можел да удържа тежести. Сринал се психически, че не може да си намери работа, че не може да издържа детето си. Не можел да продължи работа във фирмата, защото не може да извършва тези дейности, като преди. Противно на твърденията на св. Н.а обаче, че от „Навона МД“ ООД уволнили брат й, видно, трудовото правоотношение е прекратено на 13.12.2019г., на осн. чл. 326, ал. 1 от КТ-с предизвестие от Б. КР. Н. от 13.12.2019г., при заплащане на обезщетение за неспазен срок за предизвестие от негова страна. Търсел си работа като шофьор, но на повечето места където кандидатствал имало товаро-разтоварни работи, а той не можел да вдига с едната ръка тежко. Няколко пъти ходил до Германия да търси работа, но нещата не се получили. Понастоящем, според заключението на вещите лица по допуснатата КСМЕ, Б.Н. е в много добро здравословно състояние. Извършва свободно всички възможни движения с цялата лява ръка.Оплаква се от

изтръпване на кожата на лявата предмишница но в зона, която не се инервира от предполагаемия заасегнат периферен нерв. Очакваният развой на заболяването е пълно функционално оздравяване. Това заключение е оспорено от освидетелствания, но съдът има предвид, че то напълно съответства на приетото в решението на ТЕЛК, а и установеното при извършеното изследване с ЯМР и в общи линии установеното с ЕМГ изследването. Индиция за подобреното му здравословно състояние са и многобройните задгранични пътувания, които е извършил, видно от справката рег. № 328200-3795/25.02.2021г., изд. от МВР, ГД „ГП“-Варна, както в исковия период, така и до момента на издаване-14-15 пъти, начина от 02.09.2019г., осъществени през ГКПП „Дунав мост“. Твърде вероятни са твърденията на работодателя, че Н. работи, като шофьор на платформа за превоз на автомобили в България от Западна Европа, доколкото наМ.а за недоверливо обяснението му, че няколко пъти е ходил да търси работа в Германия, но без успех. Дори няма значение каква точно е била причината за тези пътувания. Важното е, че той е бил в състояние да понесе тези многобройни пътувания с автомобил до и от Германия. Съдът приема за доказано, че Б.Н. е изпитвал притеснения, че не е в състояние да работи по време на временната си неработоспособност и не е в състояние да си осигурява високи доходи и без затруднения да издържа сина си.

В периода от 20.05.2019г. до 13.12.2019г. Б.Н. е получавал обезщетение за временна неработоспособност, в размер далеч по-нисък от трудовото възнаграждение, което получавал до злополуката за работата си в Германия. Пропуснал ползи-разликата във възнаграждението, което би получил ако беше здрав и работил и полученото обезщетение.

Исковите претенции са установени по основанията си.

За да бъде определен размерът на обезщетението за неимуществени вреди, следствие от претърпяната трудова злополука, съдът има предвид разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, която повелява, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на справедлив размер ВОС взема предвид обстоятелствата при които е настъпил инцидента, вида на увредата, продължителността на наложилите се болничен престой и медицински интервенции, продължителността и интензитета на търпяните от пострадалия болки.

С оглед така установеното от ищеца, настоящият състав споделя извода на ВРС, че справедливият размер на обезщетението за неимуществени вреди е 8000.00лв.

С оглед събраните по делото доказателства решаващият състав наМ.а за установено обаче, че Н. е действал при условията на груба небрежност, за разлика от приетото от ВРС. Неоснователно ВРС е счел, че не е налице груба небрежност от страна на работника, понеже инцидентът е настъпил, защото е бил недостатъчно защитен и работното облекло не е прикривала наранената част от ръката му. Настоящият състав наМ.а, че работното облекло следва да дава възможност на транжорите да изпълняват без особени затруднения работата си, а при спазване на правилата за безопасност на труда, защитата, която дава ползването

облекло е достатъчна.

Съдът следва да мотивира своя извод с оглед трайно установената практика на ВКС, съпоставяйки поведението на Б.Н. с това на добрия стопанин. „Грубата небрежност“, според решение № 348/11.10.2011г. на ВКС по гр.д. № 387/2010г. на IVг.о., постановено по реда на чл. 290 от ГПК, не се отличава по форма (според субективното отношение към увреждането), а по степен, тъй като грубата небрежност също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия. При трудовата злополука има съпричиняване, когато работникът извършва работата без необходимото старание и внимание и в нарушение технологичните правила и на правилата за безопасност. Неспазването на правилата за безопасност е нарушение на трудовата дисциплина, като в зависимост от вида на нарушените правила нарушението може да бъде толкова тежко, че да обоснове дисциплинарно уволнение, но груба небрежност е налице и когато неспазването на правилата за безопасност не е най-тежкото нарушение на трудовата дисциплина, тъй като и съпричиняването при допусната груба небрежност има своите степени (степен на съпричиняване). В този смисъл са още Решение № 135/08.05.2014г. на ВКС по гр.д. № 4075/2013г. на IVг.о, Определение № 1285/18.11.2013г. по гр.д. № 3040/2013г. на IVг.о., Решение от 19.10.2005г. на ВКС по гр.д. № 1202/2003г. на IIIг.о., Решение № 1884/14.12.2005г. на ВКС по гр.д. № 1404/2003г. на IIIг.о., Решение № 291/11.07.2012г. на ВКС по гр.д. № 951/2011г. на IVг.о., Решение № 414/21.11.2013г. на ВКС по гр.д. № 1543/2011г. на IVг.о., Решение № 432/29.06.2010г. на ВКС по гр.д. № 392/2009г. на IVг.о. и Решение от 25.04.2006г. на ВКС по гр.д. № 2615/2003г. на IIIг.о.

В настоящия казус Б.Н., който е преминал начален инструктаж за безопасност на труда, за което се е подписали е издадена служебна бележка № 276/24.10.2018г. , противно на твърденията му, очевидно е действал при условията на „груба небрежност“, пренебрегвайки правилата за боравене с нож, които не би пренебрегнал и най-небрежният транжор, който все пак не желае да пострада или се нарани при работа. Според задълженията в длъжностната характеристика Б.Н. е следвало да спазва технологичните изисквания за определените видове месни продукти, които се добиват при разпада на трупни меса в предприятието, както и да спазва правилата за организация и охрана на труда в предприятието. Според инструкция за безопасна работа при първична обработка на месото-обезкостяване, по време на работа е залегнало като изискване работещите да не си отвличат вниманието ,защото може да доведе до нараняване, забранява се да се държи ножа в ръка, когато работещият извършва друга работа /откачване на месото и др./. В инструкция по техника на безопасност за транжори в „Навона МД“ ЕООД е указано, че при разфасоване ножа да се държи ножа плътно и стабилно в работната ръка за дръжката, като острието и режещият ръб гледат навън или настрани от тялото на транжора, освен когато операцията не го налага, при разфасоване ръката с ножа да не излиза от работната зона на транжора, при придвижване с нож от едно на друго място, по време на движението, острието на ножа да гледа надолу. Общите правила за ред и хигиена в „Курант“ вменяват в задължение на

работниците да съхраняват ножовете в кутиите за ножовете, а те да се оставят на местата, определени за това. Св. К. сочи, че кутиите за ножовете се наМ.ат под работния плот на транжора. Всички тези изисквания към работещия на поточната линия Б.Н. са били нарушени от него при работата му на 20.05.2019г. При обръщане да постави обработеното от него парче месо в касата, която се наМ.а на около метър зад работното място, месото се изплъзнало от ръката му и понеже в дясната си ръка държал все още ножа, навеждайки се да хване месото с две ръце, ножът се забил в бицепса на лявата му ръка, над металната ръкавица. Видно, работникът се е придвижвал с ножа в ръка, вместо да го постави в кутията за ножове под работния плот и ножът в ръката му е напуснал работната зона, като острието не е било насочено надолу, а отвличайки вниманието си транжорът е изпуснал месото, а в стремежа си да го задържи е настъпила злополуката

Действията на транжора по време на работа, които не съответстват на изискванията по правилата на безопасност, водят до извода, че Н. е проявил груба небрежност, съпричинили увредата на 20.05.2019г. Съпричинили, защото видно от протокол № 5101-03-10#5/02.08.2019г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, работодателят е допуснал нарушения на нормативните актове, изброени в три пункта, макар, че тези нарушения налагат действия, обусловени от настъпилата на 20.05.2019г. трудова злополука, с цел недопускане на подобни за в бъдеще.

Неоснователни са оплакванията на ищеца-въззиваем, че работодателят е налагал работа при засилено темпо на поточната машина и при голяма продължителност на работния ден. Св. К. опровергава с показанията си твърдения за непосилната скорост на движение на поточната линия. Признава, че често имало наранявания на работници, но не са ясни причините за това и дали се дължат единствено на организацията на работа или на несъобразени с изискванията за безопасна работа действия на работниците, като в конкретния казус. Дори и да са полагали извънреден труд, то на 20.05.2019г. се установява, че Б.Н. е започнал работа в 12.00ч., почивал е по време на първата предвидена почивка и е предстояла втората, преди инцидента в 17.25ч., настъпил в рамките на нормалното работно време от 8 часа.

След като Б.Н. е допуснал груба небрежност при работата си, на лице се явяват условията по чл. 201, ал. 2 от КТ. Достигайки до този извод, преценявайки събраните по делото доказателства, но и изложеното непосредствено по-горе, настоящият състав счита, че отговорността на работодателя следва да бъде намалена с 50%.

След като по-горе в изложението си ВОС прие, че претенцията за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди би била основателна в размер на 8000.00лв., прилагайки разпоредбата на чл. 201, ал. 2 от КТ, то размерът на дължимото обезщетение би следвало да бъде сумата от **4000.00лв.**, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането-20.05.2019г.

С оглед основателността на претенцията до размера на 4000.00лв., но направеното искане, следва да бъде постановено от съда, че работодателят дължи обезщетение за забава

върху главницата, считано от датата на увреждането-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

Поради частичното несъвпадане на изводите на съда, с тези в обжалваното решение, същото следва да бъде потвърдено за разликата **над 1000.00лв. до размера на 4000.00лв.**, в която част искът е уважен и **от 8000.00лв. до претендираните 25000.00лв.**, в която част искът е отхвърлен и законната лихва от 20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението и отменено за разликата **над 4000.00лв. до присъдените 8000.00лв.** и законната лихва от 20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението, като в последната част исковата претенция следва да бъдат отхвърлена.

Б.Н. е поискал да му бъде присъдено и обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, в размер на разликата между трудовото възнаграждение, което би получил ако не беше пострадал и работеше и обезщетението за временна неработоспособност в периода от м. юни 2019г. до м.декември 2019г.

Видно от заключението на вещото лице по допуснатата ССЧЕ, в първи вариант, спорната разлика е в размер на 9072.71лв.

Настоящият състав на М.а, че следва да възприеме точно този вариант, като има предвид отразеното във фиша за работна заплата последния пълен отработен месец-м.април 2019г. и размер на БТВ от 2433.94лв. Няма спор, че БТВ се форм.а от основното трудово възнаграждение, в случая форм.ано от възнаграждението за отработените дни и ползван платен годишен отпуск и допълнителното възнаграждение за проф.опит или 653.91лв. Към тази сума обаче следва да бъдат прибавени и допълнителните възнаграждения, които имат постоянен характер. Не може да не бъдат взети тези за работа в неделни и празнични дни и за качество на труд, като такива с постоянен характер, или следва да се добави и сумата от 311.23лв. Не може да не бъде взета предвид и последното форм.аща трудовото възнаграждение компонентата, като част от БТВ, наречена във фиша „Промяна в условията временна“, като в конкретния казус е в размер на 1568.80лв. Това е възнаграждението, което работникът получава за работата си в Германия, над основната заплата от 650.00лв. по трудовия договор. Доколкото полага труд в Германия, макар и наречена временно, тази компонента присъства във всички фишове и е част от БТВ. БТВ възлиза на сумата от 2433.94лв. Ето защо и ВОС на М.а, че следва да има предвид заключението на вещото лице-счетоводител по първи вариант. При БТВ от 2433.94лв. на месец, за исковия период дължимата сума е 15244.14лв. При заплатено от НОИ обезщетение в общ размер на 6171.43лв., разликата е 9072.71лв.

Видно от приложените на л. 75-81 от първоинстанционното дело застрахователна полица, добавък № 5 и писмо от ЗАД Алианс България за сключен договор за задължителна застраховка „Трудова злополука“, в полза на Б. КР. Н. е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 455.00лв. за периода на временна загуба на работоспособност. Тази сума следва да бъде приспадната от обезщетението за имуществени вреди, дължимо от работодателя.

Исковата претенция би била основателна до размера на 8617.71лв., изчислена по израза 9072.71лв. – 455.00лв.

Прилагайки и разпоредбата на чл. 201, ал. 2 от КТ, то работодателят би следвало да бъде осъден да заплати сумата от 4308.86лв.

Дължимата от работодателя сума, като обезщетение за имуществени вреди е в размер на 4308.86лв., ведно със законната лихва, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

Поради частичното несъвпадане на изводите на съда, с тези в обжалваното решение, същото следва да бъде потвърдено до размера на **4308.86лв.** и отменено за **разликата над 4308.86лв. до присъдените 9072.71лв.**, като в последната част исковата претенция следва да бъде отхвърлена.

С оглед резултата от спора, дължимият от „Навона-МД“ ЕООД размер на разноските на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде в общ размер на 1239.35лв., от която сумата от 332.35лв., представляваща дължима държавна такса върху уважения размер от претенциите и сумата от 907.00лв., представляваща депозит за допуснатата ССЧЕ и КСМЕ. За **разликата над 1239.35лв. до присъдените 1669.91лв.** първоинстанционното решение в тази част следва да бъде отменено.

За първата инстанция, разноските на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъдат в размер на **600.22лв.**, според уважената част, а разноските по чл. 78, ал. 3 от ГПК-**3132.15лв.** според отхвърлената част. При това положение първоинстанционното решение следва да бъде отменено за **разликата над 600.22лв. до присъдените 1233.31лв.**, а Б.Н. следва да бъде осъден да заплати на „Навона-МД“ ЕООД допълнително разноски в размер на **826.97лв.**, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

За въззивната инстанция разноските на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъдат в размер на **731.13лв.**, според уважената част, а разноските по чл. 78, ал. 3 от ГПК-**1610.85лв.** според отхвърлената част. Няма прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение от 3000.00лв., предвид фактическата и правна сложност на спора. На осн. чл. 78, ал. 10 от ГПК в полза на третото лице помагач на страната на ответника ЗАД „Алианс България“ АД разноски не се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261556/10.05.2021г. по гр.д. № 3987/2020г. на 11-ти състав на ВРС, **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукашки е осъдено да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 **разликата над обжалвания размер от 1000.00лв. до 4000.00лв. или сумата от 3000.00лв.**, представляваща присъдено обезщетение за неимуществени вреди,

изразяващи се в болки и страдания, претърпени от него в резултат на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението; **в частта** в която е отхвърлен иска на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 срещу Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански за обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени от него в резултат на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., **за разликата над 8000.00лв. до претендираните 25000.00лв.**, на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението; **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдено да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 сумата от **4308.86лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляваща пропуснати ползи, в следствие на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., изразяващи се в разликата между brutното трудово възнаграждение на ищеца ако би бил здрав и би работил и обезщетението което е получил за временна неработоспособност в периода от м.юни 2019г. до м.декември 2019г., на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението; **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдено да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 разноски за първата инстанция в размер на **600.22лв** , на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК; **в частта** в която Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 е осъден да заплати на „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански разноски за първата инстанция в размер на **2305.54лв.**, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК и в частта в която е осъи сумата от **4616.89лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 35 000.00 лева, за периода от 10.09.2014 год. до 27.12.2015 год., на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както и **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ВРС сумата от **1239.35лв** , представляваща разноски на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

ОТМЕНЯ решение № 261556/10.05.2021г. по гр.д. № 3987/2020г. на 11-ти състав на ВРС, **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдено да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 **разликата над 4000.00лв. до присъдения размер от 8000.00лв.**, като обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени от

него в резултат на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението; **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдено да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 **разликата над сумата от 4308.86лв. до присъдената сума от 9072.71лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляваща пропуснати ползи, в следствие на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., изразяващи се в разликата между brutното трудово възнаграждение на ищеца ако би бил здрав и би работил и обезщетението което е получил за временна неработоспособност в периода от м.юни 2019г. до м.декември 2019г., на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението; **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдено да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 разноси за първата инстанция за **разликата над 600.22лв до присъдените 1233.31лв.**, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК и **в частта** в която „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ВРС **разликата над сумата от 1239.35лв до определената в сума от 1669.91лв.**, представляваща разноси на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК и вместо тава **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 срещу „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански **в частта** в която иска да бъде осъдено дружествното-работодател да заплати **разликата над 4000.00лв. до 8000.00лв.**, като обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени от него в резултат на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението и исковата претенция на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 срещу „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански **в частта** в която иска да бъде осъдено дружествното-работодател да заплати **разликата над 4308.86лв. до 9072.71лв.**, като **обезщетение** за имуществени вреди, съставляваща пропуснати ползи, в следствие на трудова злополука, настъпила на 20.05.2019 г., изразяващи се в разликата между brutното трудово възнаграждение на ищеца ако би бил здрав и би работил и обезщетението което е получил за временна неработоспособност в периода от м.юни 2019г. до м.декември 2019г., на основание чл. 200, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от

датата на увредата-20.05.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 да заплати на „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански допълнително разноси за първата инстанция в размер на още **826.97лв.**, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОСЪЖДА „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански да заплати на Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 разноси за въззивната инстанция в размер на **731.13лв.**, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Б. К. Н. ЕГН ***** от гр. Варна, жк „Вл.В.“, бл. 221, вх. 3, ет. 6, ап. 71 да заплати на „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „М.“, № 2, представлявано от управителя ВладиМ. Георгиев Чукански разноси за въззивната инстанция в размер на **1610.85лв.**, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на третото лице помагач на страната на ответника „Навона-МД“ ЕООД, ЕИК 130114174-ЗАД „Алианс България“, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Княз Ал.Дондуков“, № 59, представлявано от всеки двама от Йоанис Коцианос, Елена Новак, Андрей Б.Александров, Павлин Д.Петков и ВладиМ. А.Ангелов.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчване на препис, по реда на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____